

[Henry Christensen.]

bidrag til, hvordan disse lakuner skal udfyldes. Men alligevel forlanger man lovforslaget færdigbehandlet i løbet af en halv snes mødedage.

Må jeg nævne blot nogle enkelte af de problemer, der er grund til at pege på her. Jeg ville meget gerne høre, om finansministeren har noget bidrag til belysning heraf. F. eks. sætter man som skæringsdato den 5. maj — den dag, lovforslaget blev fremsat, men inden det er vedtaget. Her er altså tale om en skattelov med tilbagevirkende kraft. Hvad forstår finansministeren i denne forbindelse ved afhændelse eller afståelse? Vil det ikke betyde, at en lang række mennesker, der kan have givet bindende tilbud inden den 5. maj uden at kende noget til dette lovforslag, pludselig bliver ramt af bestemmelserne? Kan de springe fra, eller hvordan vil de være stillet? Skal de nu rammes af en lov med tilbagevirkende kraft fra den 5. maj — Danmarks frihedsdag?

Lad os så se på grundlaget for beskattningen. Herom siges det, at man skal bruge vurderingen som grundlag. Man vil altså nu knytte en så fantastisk retsvirkning som en 30 pct.s beskattning til en vurdering — den vurdering, der er menneskeværk og som vel ingen mere end det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har forsøgt at kritisere sønder og sammen ved adskillige lejligheder. Mener den højtærede finansminister, at det er forsvarligt at knytte en sådan retsvirkning til vurderingen?

Hvis købsprisen skal bruges, må jeg spørge, hvad købsprisen er. Hvordan opgøres den, hvordan fordeles den i mange tilfælde mellem løssøre, inventar, besætning o. lign.? På tilsvarende måde med salgsprisen: hvordan kommer salgsprisen til at se ud? Hvilke muligheder vil der ikke være for at omgå loven ved at lave mere eller mindre camouflerede salgspriser eller lave en forkert fordeling på fast ejendom og løssøre, der jo ikke omfattes af loven? Skal vi så ud at kontrollere alt dette? Skal en købesum behandles på samme måde, hvad enten det er en kontant købesum eller det er en købesum, der skal erlægges via et pantebrev? Hvordan stiller det sig med sameje? Hvordan stiller det

sig med arv, med konfiskation, ekspropriation og en lang række andre tilfælde? Hvad sker der, hvis en mand sælger til en anden med videresalg for øje for at undgå at komme ind under rammerne for afgiftsbetalingen? Jeg kunne nævne mange flere tilfælde, men skal nøjes med disse til belysning af, hvor kompliceret det hele er. Men finansministeren har intet som helst bidrag at give til en løsning af den lange række af komplicerede problemer, jeg her har opstillet.

Dette er efter min opfattelse et socialdemokratisk makværk, som vi vil forsøge at bekæmpe på det kraftigste. Jeg vil gerne opfordre de to små regeringspartier til at betænke, om de virkelig vil være med til en lovgivning af den art, som her er foreslået. Jeg opfordrer dem til her at gøre et forsøg på at frigøre sig fra det socialdemokratiske favntag.

Poul Møller: I statsskatteloven af 10. april 1922 § 5 hedder det:

„Til indkomst henregnes ikke: a. formueforsøgelse, der fremkommer ved, at de formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i værdi — medens der på den anden side ikke gives fradrag i indkomsten for deres synken i værdi — eller indtægter, som hidrører fra salg af den skattepligtiges ejendele . . . , for så vidt disse salg ikke henhører til vedkommendes næringsvej . . .“

Dette princip, der blev fastslået i statsskatteloven af 1922, har man nu i dansk erhvervsliv og i dansk ejendomsret efterlevet i 38 år. I 38 år har man haft dette beskatningsmæssige princip, og i mange, mange af disse år har vi haft socialdemokratisk styre eller socialdemokratisk-radikalt styre og i 3 år socialdemokratisk-radikalt-georgistisk styre. I disse 38 år har man indlevet sig i, at det er et af dansk skatterets hovedprincipper, at det, man får ind ved salg af formuegenstande, hvad enten det er frimærkesamlinger, kunstsamlinger, fast ejendom, smykker eller andet, ikke vedrører indkomsten. Det har man efterlevet i 38 år. Nu kommer den høje regering og vil have dette folketing til i løbet af 10 dage at ændre skattepraksis gennem 38 år. Den højtærede finansmini-